

On pa jo je krepkeje stiskal na se:

„Ne boj se dete! Mati ne vidi nič. Ne boj se“!

Bledih, tresočih se lic, se je prikazala mati na pragu. Čula je besedice „ne boj se“! In radovedna kao nekoga hrabri je malo pogledala po plesalcih. Ustnici sta se jej pomodrilili in krčevito je stiskala zobe. Vender se je premagovala.

Oba h kratu sta opazila to: zdravnik in Mimi. Mimi so se pošibili nogi in zdravnik jo je moral izpu-stiti, da se je mehanično posadila na bližnji stol; on pa se je ugriznil v ustno in je zginil.

Konjederka je poklicala svojo hčerko mirno, dostojanstveno, da pojdeti domov. S plašnimi pogledi je opazovala Mimi mater, kakor človek, ki je izdan. Brez ugovora je snela se stene ogrinjačo, poslovila se od družbe in počasno, mrtvo stopala za materjo v temno noč.

Oni tam pa so plesali dalje.

Mati je stopala ježno, stresujoče, hčerka boječe, kakor jagnje. Ničesar ni hotela konjederka govoriti, niti karati je ni hotela. Iz vsega obnašanja, iz stopanja pa se jej je videlo, kako je razburjena. Potegnila je večkrat globoko sape v se, potem pa dihnila isto skozi zobe, da se je čul sikajoč šum. In vroče jej je moralo biti, neznansko vroče, saj je potegnila robec z glave in mahala z njim po zraku, saj si je pa odpela jopo na prsni, a vse ni nič izdalo. Hčerki pa je bilo mraz zlasti po hrbtu. Prišedši do hiše velela je hčerki osorno, naj ide spat. Ona pa se je sprehajala ob poslopju urno, vihravo. „Ne boj se“! to jej ni moglo iz glave. Kaj že tako daleč sta? začudila se je v mislih. To pa jej je pognalo kri k srcu in glava jej je hotela razpočiti.

Tam pri Tomiču pa so se usedli k mali okrogli mizi: Bernotti, učitelj in zdravnik. Tako rad ni še dajal za pijačo zdravnik nikdar, kakor tistega večera. No in pili, pili, dolgo so pili. Ko pa se jim zdelo dovolj so vstali in se odpravili domov. Počasi, malo zaletujoč se je korakal zdravnik domov. Gori v prvem nadstropju pa je odprl prav na lahko kuhinjska vrata in je polagoma vzbudil Rezo, majoč jo za polne, mesnate prsi:

„Čevlje mi sezuj, čevlje Reza! Ali slišiš“?

In mu jih je sezula.

„Pustite me — — preč — v stran — — vas ni sram — v kraj pravim — — jaz zakričim — —“

„Molči Reza — tiho zlata Reza — jaz ti kupim svilen robec — novo krilo — lep predpasnik“.

Med odejo globoko zavita pa je še bdela Mimi in premišljevala, kaj je prav tedaj počenjal njen priljubljeni zdravnik. Prav tedaj še le se je tudi konjederka spravljala spat.

In prav takrat je vstal zdravnikov hlapec Rupert sè svojega slamnatega ležišča, zazdehal parkratov prav neestetično, potem pa stopil na prag, če bo kaj kmalu beli dan. Umil se je pri vodnjaku, vrgel konju velik šop detelje in se prav nemarno pripravil istega krtačiti.

(Dalje sledi.)

Novice.

— **Osebnosti.** Višji poštni oficijal v Ljubljani, gosp. Ivan Košiček je imenovan poštnim kontrolorjem. — Vladni kancelist v Krškem, gosp. Ivan Lederer je premeščen v Beljak. V Krško pride na njegovo mesto vladni kancelist, gosp. Danilo Mahnič. — Vladni kancelist, gosp. Primož Ragazi pride k okrajnemu glavarstvu v Kranj, vladni kancelist gosp. Anton Šproc pa k okrajnemu glavarstvu v Novo mesto.

— **Odlični gostje.** Te dni sta obiskala Ljubljano ruski državni svetnik gosp. Aleksij Nikolajevič Haruzin in ruski svetnik Lehman.

— **Nova šolska knjiga.** C. kr. ministrstvo je z razpisom z dne 4. septembra 1901, štev. 25.562, odobrilo knjigo „Latinske vadbe za četrti gimnazijski razred“, spisal dr. L. Požar, natisnila in založila Kleinmayer & Bamberg. V Ljubljani 1901.

— **Russkij Kružok.** Zimski kurz ruskega jezika se je pričel v ponedeljek, dne 30. m. m. ter se bode vršil ob istih dnevih, kakor v minolih letih, t. j. vsak ponedeljek in četrtek, oziroma, ako bo na ta dan slovenska predstava v gledališču, v petek od 8.—9. ure zvečer. Poučeval bode društveni predsednik, gosp. dr. L. Jenko. Ako se zglati primerno število udeležnikov za začetni kurz, otvori se ta tudi letos. Knjige se dobivajo pri tukajšnjem knjigotržcu L. Schwentnerju, in sicer si naj začetniki omislijo Volpérjer učebnik, v nadaljevalnem kurzu pa se bode rabila Blossfeldova ruska slovnica in vadbe. Kdor bi se hotel udeležiti pouka, bodisi v začetnem ali pa v nadaljevalnem kurzu, naj izvoli priti omenjenega dne v malo dvorano „Mestnega doma“, kjer bode izvedel vse natančneje.

— **Osušenje barja.** Uradni list poroča, da pride vladni svetnik v poljedelskem ministrstvu v kratkem v Ljubljano in se tu končno določi projekt in stroškovnik za osušenje ljubljanskega barja.

— **Slovensko gledališče.** V soboto je bila prva predstava stare in še vedno nove ker lepe opere „Židinja“. Nastopila je nova primadona, ki pa bo le jako težko nadomeščala lansko. Sploh treba pri naši operi nekaj moči, ki še niso popolnoma — izpete. K.

— **»Rokovnjači« v Črnomlju.** „Rokovnjači“ nadaljujejo svoje potovanje križem domovine. Predstavljali so jih v Ljubljani, Trstu, Idriji, Dobu in prvo nedeljo v oktobru jih nameravajo uprizoriti tudi vrli Črnomaljšci.

— **»Prosvjeta«** je prinesla v svoji poslednji številki v lepem barvotisku Gvaizovo sliko: „Dobre moje kokoši“! (deklico ob kupu slame s kokoši) in prevod Govekarjeve novele „Socialist“. Prevod je oskrbela gospa Jurić-Zagorka.

— **Vipavsko vino.** Z Vipavskega se nam piše: Še par dnij in vino bo v sodih. Hvala dobremu Bogu, da je letos našo dolino tako obilo blagoslovil! Od l. 1875. ni vipavski kmet svojega pridelka s takim veseljem in v toliki množini spravljaj, kakor letos. Res je sicer, da nas je Bog trikrat tudi s točo obiskal ali prav neznatno, za kar se je najbrž nekoliko tudi strelnim postajam zahvaliti. Veliko več grozdja, kakor toča, nam je deževje zadnji čas uničilo, ker ga je precej segnilo, ali vkljub vsem tem malim vremenskim nezgodam imamo letino prav dobro, ter vabimo vse vinske kupce, da obiščejo letos našo dolino ter da si preskrbijo namesto tirolskega in laškega „petjota“ naravna vipavska vina, ker je tudi cena zmerna, namreč od 11 do 14 gld. hektoliter.

— **Pri ustanovitvi gasilnega društva v Mali vasi pri Globasnici na Koroškem** so se primerili, kakor naznanja „Mir“, izgredi. Nemci so napadli Slovence s kamni in s ko-

zarci in jednega izmed njih posestnika Vrtnika iz Čepič težko ranili.

— **Napaden orožnik.** Orožniški postajevodja, gospod Anton Kovačič je prišel dne 22. m. m. v Št. Lovrenc in je hotel v gostilni Rožnikovi prenočiti. Že pred gostilno se je začel neki fant vanj zaletavati in mu skušal vzeti sabljo. Pozneje se je zbralo dosti fantov okrog gostilne, ki so začeli razbijati po oknih. Gosp. Kovačič je vsled tega, da prepreči kako rabuko, ki bi fante spravila v nesrečo, šel iskat drugo prenočišče. Na potu pa ga je 10 do 15 fantov napadlo s poleni in so ga težko ranili. Gosp. Kovačič je brez zavesti obležal na mestu, suknjo, kapo in nožnico njegove sablje so fantje vrgli v Temenico. Kovačič se je branil, dokler je mogel in jednega napadalca tudi ranil. Ko je začel že omagovati, je še sabljo daleč od sebe zagnal, da bi je fantje ne mogli rabiti. Napadalcu so že pod ključem.

— **Blazen profesor.** Pred nekaj dnevi je kolovratil po Ljubljani, zlasti po različnih uradih, neki tuji gospod, ki se je bridko pritoževal, kako ga preganja neka dama, s katero je bil svoj čas bližje znan. Moža, ki se je imenoval P. Zaharija, je še to silno razburilo, da je pred svojo sobo našel — prazen zavržen pisemski kuvert. Izkazalo se je, da je mož, ki je bil profesor na realki v Trstu, blazen. Opozorjeni sorodniki so prišli bolnega profesorja iskat in so ga odpeljali v Trst.

— **Pretep v Gorjah.** V soboto zvečer je nastal mej fanti v Gorjah pretep, pri katerem je bil fant Jakob Poklukar z nožem sunjen v trebuh. Prepeljali so ga v deželno bolnico v Ljubljano. Upanja je malo, da bi okreval.

— **Pobegli dečki.** Začetkom meseca septembra so bili dečki Karol Lininger, Rudolf Šturm in Ernest Jenko pobegnili z doma in se podali na Dunaj nekega strica obiskat, kateri jim je dal nekaj drobiža in jih zapodil domov. Dečki so drobiž na potu domov kmalu porabili in v Dunajskem Novem mestu so se morali neprostovoljno ustaviti. Policija jih je prišla na kolodvoru, kjer so iskali v čakalnici prenočišča. Sedaj so se že vrnili domov.

— **Nezgoda.** Ivan Kogler, zavirač in skladiščni delavec na južnem kolodvoru, je prišel te dni zvečer pri pripenjevanju vozov med pufarje in mu je desno roko poškodovalo. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

— **Utopljenca so našli** dne 23. m. m. v Savi pri Dolskem. Isti je srednje velikosti, podolgastega obraza, ima črne lase in je 40—50 let star. Na sebi je imel stare svitlosive cajgaste hlače, ravnotakšen telovnik, modrobarven predpasnik in Jaeger srajco. Truplo je ležalo že najmanj tri tedne v vodi. — Pri Fužinah so našli v Krki truplo od 12. m. m. pogrešanega mlinarja Antona Travnika iz Vel. Globokega pri Krki. — V Senožeti pri Dolskem so našli v Savi truplo 40 do 50 let starega, neznanega moža.

— **Uboj.** V Podrebru so v noči od sobote na nedeljo pijančevali razni fantje. Domov grede je Jožef Kerne iz Suše zaklal 18letnega Antona Travnika iz Skopačnika.

— **Samomori.** Na Bučah pri Kozjem se je v vasi Pijevce s puško ustrelil neki posestnik, po domače imenovan Feštajn. Zjutraj, ko je žena odšla iz hiše, je mož, ki je bil še v postelji, snel puško s stene in se je usmrtil. — Prošli teden zvečer sta pri pregledovanju tovarniških prostorov predilnice našla delavec Anton Nolimani in paznik Konrad Pavšek v podstrešji obešenega 35 let starega, oženjenega delavca Antona Wagerla, stanujočega na Stari poti št. 3. Pogrešali so ga že od 2. ure popoldne. Ko so ga našli, je bil že ves trd. Kaj ga je napotilo, da si je sam vzela življenje, ni znano.

— Ustrelil se je v Črnem vrhu nad Idrijo 22letni Filip Rudolf.

pastirja Nića Garabata. Nića pa je Katro popolnoma ignoriral, kar je bilo lahko opaziti, ako sta se srečala. Katra pa se je silno žalostila velod tega postopanja ljubega Nića, in zato je sklenila, da ga usmrti. Pred nekaj dnevi je Katra na ulici v Lačaraku srečala Nića, kateri pa je šel mimo nje, ne da bi jo pozdravil, kar je Katro tako razvnelo, da je potegnila revolver in petkrat v Nića ustrelila. Štiri kroglice so šle mimo Nića, peta pa ga je zadela v glavo nad tilnikom. Svinec pa ni prebil glave, ampak raztegnil se je kot plošča in ostal prilepljen na koži in lasjih. Nića se za to ni zmenil, ampak šel je mirno k zdravniku v Mitrovic k dr. Mojiću, kateri je svinec iz kože in las odstranil, predrti kožo izpral ter z potrebnim mazilom namazal. — O tem slučaju je bilo podano obvestilo na sodnijo in Katra Krajnović se bode morala zagovarjati za voljo poskušnega umora. Nića pak bode ponosen na svojo trdo glavo, katere tudi strel ne prebije.

— **Moder sodnik.** Oče in sin sta se nekoč prepirala. Sin je hotel, da bi spal oče v izbi pri tleh, a on naj bi spal v spalnici nad očetom; oče je trdil, da mu sin ropota nad glavo, a sin, da mu oče roporata nad glavo. Šla sta k sodniku. Tu sta se prepirala: sin je hotel imeti spalnico zgoraj in oče tudi. Sodnik ju je nekoliko časa slušal in nato se je zadril nad sinom: „Prekrižaj se“! A sin ga je debelo gledal. „Prekrižaj se“! zagrmel je nad njim sodnik in udaril z nogo ob tla. Sin je vzdignil roko na čelo in začel: „V imenu Očeta“, in je izpustil roko na usta, „in sina . . .“ a sodnik je zakričal: „Vidiš, da je oče zgoraj in sin spodaj! Pojdi domov in ti spi v izbi pri tleh in oče v spalnici nad teboj“! In tožba je bila končana.

— **Kašlja ali katarja** po zimi se najlažje obraniš, ako se navadiš na segrete in tople pijače. Mrzla pijača premrazi želodec, ščegeta pljuča in grlo, da moraš kašljati. Nasproti pa segreta pijača ne draži telesa in organov, prav gorka pa jih le ozdravlja. Torej navadne pijače, kot: voda, vino, mošt vselej prej malo pogrejmimo na peči ali na ognjišču in potem se nam ni treba bati, da bi nam v tem oziru škodovala.

— **Koliko stane vožnja v balonu?** Napolniti balon, to je najdražja reč pri zrakoplovu ter stane za navadno vožnjo približno 200 kron. Dalje treba računati za vožnjo po železnici nazaj, za zmotanje balona, za prepeljatev na kolodvor tudi kakih 100 K, tako da enkratna vožnja stane 400—500 K. Ako pa včasih balon poškoduje dimnike, sadna drevesa, strehe, vrte itd., potem je treba poravnati tudi precej veliko škodo. Civilna vožnja je navadno zato cenejša, ker se v balon lahko vzamejo radovedni potniki, ki plačujejo od 50—1000 kron „vzletnine“.

— **Smrt vsled črešnje.** Pred nekaj dnevi je umrl princ Kristijan Kumberlandski. S sveta ga je spravila črešnja. V njegovih črevih so našli nataknjeno pečko črešnje, vsled česar se je princu začelo v notranjem gnojiti in je nastopila vsled tega smrt.

— **Patriotizem burskih ženâ** provzroča Angležem največje skrbi. To spričuje izjava nekega angleškega častnika, ki biva sedaj v Transvaalu, in ki piše mej drugim sledeče: „Burski tabori nam provzročajo največje težave. Tabori so izvori ustaje in vseh težkoč. Ženske in posebno žene burskih častnikov in poveljnikov nas nad vse sovražijo. Zasmehujejo nas, ker jih redimo in preskrbujemo z obleko. Burom, ki se nahajajo še v vojski, zabičujejo v pismih, naj se le hrabro in vztrajno bore, ker njim gre dobro. Za svojece pravljajo daljše molitve, sicer pa govore samo o uspehih svojih mož ter s tem navdušujejo posamezne omahljivke. Nihče ne more dvomiti, da so ravno ženske v naših taborih največ vzrok, da še ni vojska končana. Proti nam so popolnoma nespravljive in se ne bodo nikdar sprijaznile z našim narodom. Z zunanjim svetom so v vedni dotiki in vsaka najmanjša smola na naši strani je takoj znana v vseh taborih mnogo prej, predno smo

— **Trda glava.** V hrvatski vasi Lačarak se je zgodil sledeči slučaj: Katra Krajnović se je zaljubila v 48letnega

mi obveščeni o njej vojaškim potom“. — Tako pripoveduje angleški častnik o burskih ženah. Če je že pri ženskem spolu toliko poguma in odločnosti, kaka navdušenost mora še le vladati med moškimi na bojišču.

— Iz življenja cirkuških umetnikov. Človek bi mislil, da je v velikih mestih sedaj, ko je še večina prebivalstva na deželi, tudi za oni del človeštva, kateri ima nalogo, po zimi razveseljovati in kratkočasiti občinstvo z vratolomnimi umetnostmi na vrveh in konjih, da je sedaj tudi zanj nastalo nekoliko počitnic. Da temu ni tako, pripoveduje v pariškem listu eden izmed onih, ki tudi živi med njimi — pozna dobre in slabe strani teh umetnikov. Med drugim pripoveduje: „Mej tem, ko se vi zabavate, se mi učimo dan za dnevom vsaki dan osem ur za razne novosti, katere moramo imeti pripravljene za nastop zimskih predstav. Pri tem pa ne smemo piti vina in ne žganja, da ohranimo za-se duh in čilo telo. Veliko več kakor da tvegamo življenje, zahteva se od nas dandanes in vedno vratolomnejše stvari moramo z lahkoto izvrševati. V teku tisočletij, odkar obstoji zabava razni cirkusov, dodelali smo vse, ter smo sedaj na vrhuncu mogočega. Vaši otroci, ako bodo obiskovali cirkuse, ne bodo več videli novostij, ker jih na tem polji več biti ne more, kajti ako bi se še kaj novejšega skušalo na vrveh, na konjih, v visočini ali na tleh, bila bi gotova smrt in neumnost. Kdor za svojo umetnost zahteva mnogo zahteva, dobi zanj velikanke svote. Tako na pr. priznane jahalko in umetnice na konjih imajo mesečne plače od 2—3 tisoč frankov, plesalci po vrveh od 1000 do 1500 fr. na mesec, gimnastiki od 2000 do 3000 fr. na mesec. Celo clown, ako razume dobro svoje delo, ima 700 do 800 fr. plače na mesec. Oni pa, ki se pečajo z divjimi zvermi, in ki ne le za sebe, temveč tudi za žival morajo garantirati dober uspeh, imajo še večje plače. Vsi oni — pravi dalje umetnik — ki nas občudujejo in hvalijo našo spretnost in pogum, si pač ne mislijo, kako grenak in nevaren je naš kruh, ki si ga služimo ne samo z rokami, temveč tudi čisto v boju s smrtjo.

— Originalen parlamentarec. V Parizu je umrl te dni dr. Michon, član francoskega parlamenta. Ljudstvo ga je sploh smatralo čudakom, ker je v najhujši zimi in najhujši vročini hodil gologlav po cesti. Kot izboren ljudski zastopnik v državnem zboru ni ničemur bolj nasprotoval, kakor kadar je bila na dnevnem redu kaka podpora za gledališče, ali kaka nova vodna naprava. Sam nikdar ni šel v gledališče, rekoč: „Gledališče imam, ako pogledam po ulici gori in doli: povsod so važni prizori“. — Vode tudi ni maral piti rekoč, da še med vinom ni dobra, kaj pa šele sama. — Nekega dne je bilo v parlamentu na dnevnem redu neko vodovodno vprašanje, pri katerem se je na dolgo in široko govorilo, koliko vode potrebuje človeštvo na dan. Mali dr. Michon skočil je razburjen s svojega sedeža, rekoč: „In ni mogoče, da se nahaja na svetu ljudski stvor, ki potrebuje vsaki dan do sto litrov vode“. „Seveda“ — mu odvrne predsednik — „ljudje se tudi kopljejo v vodi, ne da jo samo pijejo“. Na to je nastal v dvorani bučen smeh, ki je veljal temu sovražniku vode. Ves iz sebe je bil od jeze, ko je čul, da je turški zastopnik v Parizu stanujočim Turkom izprosil dovoljenje, da se smejo v reki Sein-u kopati, kakor jim predpisuje turški koran.

— 13letna poročevalka. Pri nekem velikem ameriškem listu je baje nastavljena 13letna deklica kot poročevalka, katera se je pokazala v tej stroki izvanredno sposobna in ima posebno dober nos za senzacionalne dogodke. Dekle jako dobro piše in ne dela nikakih napak v pravopisju.

— 58.185 nezgod na železnici. V Zjedinjenih državah je bilo, kakor javlja statistika, v zadnjem letu 58.185 nesreč na železnicah. 7865 oseb je našlo vsled teh nesreč svojo smrt, 50 320 pa je bilo ranjenih. Največ je pri tem trpelo železniško osebje, od katerega je na ta način umrlo 3946 oseb, ranjenih

pa je bilo 18.643. Od železniškega osebja je bila od vsakih 137 oseb jedna mrtva, in od vsakih 11 jedna ranjena. V zadnjih 13 letih je umrlo vsled železniških nezgod 86 277 oseb, 469.027 jih je bilo pa ranjenih.

— Kako pišejo na Kitajskem zgodovino? Zanimivo je vedeti, kakšno stališče zavzema napram dogodkom preteklih let uradni pisec zgodovine na Kitajskem. Vsi spisi, katere sestavi dvorni zgodovinar, so spravljani v veliki železni škrinji, katera ima le majhno odprtino, skozi katero meče zgodovinar svoje sestavke. Teh spisov ne sme nihče videti, še manj pa čitati, dokler ne izmre vladajoča dinastija. Tako predpisujejo kitajski zakoni. Vrhovni dvorni zgodovinar mora biti vedno jako značajan mož: nihče razun njega, ne sme videti, kar p še in zato meče zapisano sam v škrinjo. On pa se sme izraziti o najvišjih osebah, kakor mu drago. Sedanji vrhovni zgodovinar je veliki tajnik Yang Venshoa.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (9—10)

P. n. gosp. naročnikom
Barthelnovega

apna za poklajo

naznanjamo, da našega 40 %, garantiranega

čistega apna za poklajo

od 1. oktobra t. l. z zaloge Ljubljana pošiljamo po ravno tisti ceni, kot dosedaj z Dunaja, pa samo v vrečah po 50 kg.

Svarimo pa pred malovrednim apnom za poklajo, kateri ima samo 30 do 32 % fosforove kisline, tem več pa klora in arsena v sebi. (81—2)

Pisma in naročila prosimo pod naslovom

Mihael Barthel in drug,
Dunaj X. Keplergasse 20.